

URPOSUO (30)

Mistä lie ja millä keinoin Urpo joskus saanut rahansa mutta kova hinku sillä oli niitä var-tioida. Kuulemma silitteli niitä yöt läpeensä ja tohtiko edes nukkua, sitä tarina ei kerro. Mutta rahan-sa se piilotti rosvojen pelossa sinne tänne, osan mökin läheisen metsikön korkeimman kuusen juurelle, vieläkin isomman osan kostean suon silmäkkeisiin. Kätköjä oli lopulta niin monta että tuskin itsekkään laskuissa pysyi.

No – Urpo oli kerran matkalla Savitaipaleen kir-kolle ja olisiko ollut kovinkin sateinen ja tuulinen, vaiko aurinkoinen ja kuuma päivä että Urpo ihan hikeä tai sadetta iholtaan pyyhki. Mukaan oli seuraksi ottanut hitusen rakkaita rahojaan jotka pussukkaan tungettuna roikkuivat vyössä askelten tahdissa kevyesti heiluen. Kenkäkaivon kohdalle oli äijä kerinnyt kun äkkiä oli siihen tullut kuin tyhjästä tai suoraan itse helvetistä örisevä äijälauma. Nämä olivat alkaneet kovistella ja tönä Urpoa kun tiesivät sen äveriääksi että annapa pussukka meille ja kerrohan missä pitelet muita rahojasi. Urpo oli matala-

katseinen, vähäpuheinen ja vänkyräinen köriläs joten ei puhua pukahtanut eikä ainakaan suostunut mitään kolikoistaan pukahtamaan. Yritti vielä raivona suojella rahapussukkaansa kepinrähjällään huitoen. Kulmakarvat sillä oli kuin harjat mutta sekös äijä pelotti. Rosvojoukon ylin huitaisi isolla lekalla Urpoa kuontaloon.

Iskun voimasta Urpon otsalohko irtosi päänupista. Kohta kuolonkankeana retkottavan miehen rosvot sot-kivat läheiseen suohon. Mutta Urpon kaikista rahoista he saivat vain murusen. Loput jäivät sinne tänne ripotel-tuina hautumaan yhdessä omistajansa kanssa kostean suon syliin.

Kovin Urpon kohtalo meitä satutti. Siitä pitäen pu-huttiin vain Urposuosta ja Urpolammesta.

Sai näin tarkka mies sentään vähäsen kunniaa ra-hoistaan. ■

Pekka Vartiainen

No-one quite knew where and how Urpo had acquired his money, but he was hell-bent on keeping guard over it. It was said he stroked it through the nights, and it is not known whether or not he dared to sleep. But in his fear of thieves he hid his money here and there, some at the foot of the tallest spruce tree in the forest near his cabin, even more in the ponds of the wet swamp. In the end he had so many hiding places that he had trouble keeping track of them.

Well – Urpo was once on his way to the Savitaipale church, and the weather was either very wet and windy or sunny and hot, so that Urpo took to wiping the sweat or rain off his skin. To keep him company, he had taken a small amount of his beloved money, stuffed in a pouch hung from his belt and lightly swinging in time with his steps. The codger had got as far as Kenkäkaivo, when suddenly, out of the blue or straight out of hell, a bellowing bunch of louts had appeared. They had started to bait and shove Urpo, knowing that he was rich, demanding that he gives them the pouch and tells them where he keeps the rest of the cash. Urpo was a

scowling, tight-lipped and awkward curmudgeon, so he kept his mouth shut, certainly not saying a word about the whereabouts of his coins. He even tried to protect his money pouch, furiously swinging his rugged stick. His eyebrows were like brooms, but did not worry the louts. The villains' leader took a large sledgehammer to Urpo's head.

The force of the strike detached the front of Urpo's skull from the rest of his head. The man, soon sprawled out stiffened by death, was sunk by the robbers in the nearby swamp. But they only got a small pittance of all Urpo's money. The rest remained, scattered here and there, steeping in the lap of the damp swamp together with its owner.

We were very upset by Urpo's fate. From then on, the places were known as Urpo's Swamp and Urpo's Pond, Urposuo and Urpolampi.

Some respect in any event to the man who was careful with his money. ■

Transl. Annira Silver

Urposuon ja Urpolammen nimien taustalla on tarina aikanaan alueella asuneesta, paikkakunnalla rikkaudestaan kuulusta Urpostä. Urpo pelkäsi varkaita ja hän oli sitä varten piilottanut rahojaan suohon. Urpon varkaiden pelko ei ollut turha, sillä ollessaan kerran matkalla Savitaipaleen kirkolle, murhasivat rosvot hänet Kenkäkaivolla Urpokiven luona, ryöstivät Urpolla mukana olleet rahat ja piilottivat ruumiin tien oikealla puolella olevaan suohon. Tiedon haudattujen rahojen piilopaikasta Urpo vei mennessään hautaan.

The names of Urposuo and Urpolampi derive from the story of Urpo, a man famous for his wealth, who once lived in the area. Urpo was afraid of robbers and had therefore hidden some of his money in the swamp. Urpo's fear of thieves was not unfounded, as once, on his way to the Savitaipale church village, robbers murdered him at Kenkäkaivo by Urpokivi rock, took the money he was carrying, and hid the body in the swamp on the right-hand side of the road. The details of where the buried cash was hidden Urpo took to his grave.

 <https://urly.fi/1D6D>

 Anni Jokitalo

LAB University of Applied Sciences

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus

European Commission
Kansallinen innovaatiokeskus
Eurooppa investoi tulevaisuuteen

RURAL EXPLORER / KYMEENLAAKSO JA ETELÄ-KARJALA | TARINATAITOT: SIIVUPAINAJAINEN, IMATRA